Р Е Ш Е Н И Е
№ 2923

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 32 състав,** в публично заседание на 01.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **5514** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № РД-18-68 от 14.12.2010г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, в частта и относно имот с идентификатор 68134.1945.113 (уточнението на обжалвания акт е направено с молба от 16.10.2013г.).

В жалбата се твърди, че Заповед № РД-18-68 от 14.12.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК е обнародвана в Държавен вестник бр. 5 от 14.01.2011г. В хода на производството по създаване на кадастралната карта, след приемането и, е уважено направеното по реда на чл. 46 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ възражение. Въпреки това, след обнародване на заповедта за приемане на кадастралната карта /КК/ и кадастралния регистър /КР/, било установено, че графичната и част не отразявала приетото възражение. Поради тази причина била издадена Заповед № КД-14-1 от 11.02.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК, с която била поправена допуснатата грешка в Заповед № РД-18-68 от 14.12.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК. Впоследствие Заповед № КД-14-1 от 11. 02. 2011г. на Изпълнителния директор на АГКК била отменена с решение на ВАС. Моли съдът да обяви заповедта за нищожна и по съображения изложени в писмени бележки. Сочи се, че е налице липса на волеизявление с оглед нарушаване на административнопроизводствените правила, тъй като след приемане и одобряване на протокола за поправки в кадастралната карта /КК/ и кадастралния регистър /КР/ волята на административния орган е била да се одобри КККР с отразен имота на

жалбоподателя. Изложени са и съображения, че процесната заповед в оспорваната и част е лишена от законова опора, както е че е налице превратно упражняване на власт. Претендира разноски. Не представя списък на разноските.

Ответникът – Изпълнителния директор на АГКК не изразява становище по спора.

Заинтересованата страна – И. Й. С. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съдът да остави в сила оспорвания акт. Претендира разноски.

Заинтересованите страни – Ц. Й. С., В. Й. С., Е. Ц. С. не изразяват становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и след като провери обжалвания акт съобразно чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт от лице, за което е налице правен интерес от оспорването. Жалбата е в срок с оглед искането да се обяви нищожността на оспорваната заповед. С Определение № 6906/13.11.2013г. съдът е отхвърлил искането на [фирма] за възстановяване срока за обжалване на Заповед № РД-18-68 от 14.12.2010г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта и относно имот с идентификатор 68134.1945.113. и е оставил без разглеждане жалбата на [фирма] срещу Заповед № РД-18-68 от 14.12.2010г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта и, в която се иска обявяването и за незаконосъобразна относно имот с идентификатор 68134.1945.113. Определението, в частта му, с която е отхвърлено искането за възстановяване срока за обжалване, е потвърдено от ВАС с Определение № 2633/25.02.2014г. по дело 1673/2014г. В останалата му част определението не е обжалвано и също е влязло в сила. С оглед изложеното жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените и приети по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

Със Заповед № РД-16-5/05.03.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на СО, район „В.”. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 32 от 25.03.2008г. и в два ежедневника. В ДВ бр. 88/06.11.2009г. е публикувано съобщение за приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на част от район В., които са описани в съобщението. Предоставен е 30-дневен срок от обнародването за писмени искания и възражения по тях от заинтересованите лица. Съобщението е публикувано и в два ежедневника. С Възражение по чл. 46, ал. 2 от ЗКИР, рег. № 94-92-11 310 от 07.12.2009г., [фирма] е направила възражение по приетата кадастрална карта. Посочено е, че в изработения проект не са отразени имотните граници на собствения на дружеството имот и на същия не е даден идентификатор. По отношение на имот номер 113 е посочено, че срещу издадената заповед за попълване в кадастъра по реда на ППЗТСУ има образувано и висящо дело (т. 2.3 от възражението). Направено е искане да не бъде отразен имота, алтернативно да се отрази като спорен. Видно от представения по делото протокол № КД-10-17-34 от заседания на 01, 02 и 06 юли 2010г. е взето решение за произнасяне по постъпилите в срок възражения. Възраженията на [фирма] са уважени (т. 309, 310). От Протокол № 10-17-50 от 20.10.2010г. е видно, че е

приета кадастралната карта и регистър с отразени възраженията и настъпилите промени.
Със процесната Заповед № РД-18-68 от 02.12.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от район В. описани в заповедта. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 5 от 14.01.2011г. и е публикувана в два ежедневника.
По делото е представен Протокол № КД-10-18-3 от 08.02.2011г. на комисията назначена със Заповед № РД-14-45/26.05.2008г. В протокола е отразено, че е за отстраняване на технически грешки в кадастралната карта и кадастралните регистри за част от Б., район В. по възражение на [фирма]. По отношение на имот 68134.1945.113 е взето решение поради наличието на висящ съдебен спор в кадастралната карта имотът да се отрази като спорен. Посочено е и имотът на [фирма] да се отрази в съответствие с А. № 03342/18.02.2003г. Със Заповед № КД-14-1 от 11.02.2011г. е утвърден протокола за отстраняване на техническа грешка в кадастралната карта и регистри за част от кв. Б.; допуснатата техническа грешка да бъде поправена съгласно протокола. Видно от Решение № 2232/15.02.2013г. на ВАС по дело 14066/2012г. Заповед № КД-14-1 от 11.02.2011г. е отменена. Решението е окончателно. Представените по делото доказателства свързани с оспорването на Заповед № КД-14-1 от 11.02.2011г. съдът намира, че са неотносими към спора, поради което няма да ги обсъжда.
С Заповед № 2139 от 19.05.1948г., Акт за държавна собственост /А./ № 4613/13.04.1970г., Оценка на дълготрайните материални активи, на нематериалните дълготрайни активи и материалните запаси от юни 1993г., Протокол към същата, сметка 201, Разпореждане № 3 на МС от 18.05.1995г., Разпореждане № 9/29.07.2002г. на МС, нотариален акт за собственост на недвижим имот придобит чрез включване в капитала на търговско дружество № 117/22.12.2006г. на нотариус В. М., А. № 03342/18.02.2003г. жалбоподателят се легитимира като собственик на имот засегнат от одобрената кадастрална карта.
При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По изложените горе – съображения, съдът ще провери оспорвания административен акт само относно наличието на основания за прогласяване на същия за нищожен. Според доктрината нищожен е само този административен акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът от момента на издаването му не поражда предвидените в него правни последици. Всяка некомпетентност на органа издал административния акт води до порока нищожност. Порокът във формата води до нищожност тогава, когато е толкова съществен, че практически се приравнява на липса на волеизявление. Нарушението на административно производствените правила е толкова съществено и води до нищожност, когато нарушението е довело до липса на волеизявление. Нарушението на материалния закон води до порока нищожност, когато актът е издаден на несъществуващо правно основание, т. е. не е издаден на основание на нито една правна норма и същевременно засяга неблагоприятно своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и възможност на който и да е орган да издаде акта с такова съдържание би довело до неговата нищожност. Превратното упражняване на власт е порок водещ по начало до незаконосъобразност. Само ако преследваната цел не може да се постигне посредством никакъв друг акт, посоченият порок води до нищожност. В този смисъл

Решение № 16731/13.12.2013г. на ВАС по дело 8651/2013г. В процесния случай, с оглед изброените възможности за нищожност на един административен акт, съдът намира, че оспорваната заповед не е нищожен административен акт. Издадена е от компетентен административен орган. Съгласно чл. 49, ал. 1 ЗКИР приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района се одобряват със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. Спазена е установената от закона писмена форма, като заповедта е породила правните си последици – одобрена кадастрална карта за определен район на Столична община. Не е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е основание за обявяване нищожността на административния акт и което да е довело до липса на волеизявление, като в тази връзка съдът не споделя изложеното в писмените бележки на жалбоподателя. Одобряването на КК без да са взети предвид приетите от назначената комисия възражения, в частност това на [фирма], води до незаконосъобразност на административния акт, а не до неговата нищожност и не означава липса на волеизявление. След обнародване на заповедта за одобряване на кадастралната карта – на 14.01.2011г. жалбоподателят е имал възможност да оспори същата пред съда в съответствие с предвиденото в чл. 49, ал. 2 ЗКИР и указанията в самата заповед, което обаче не е направено. Вместо това, с заявление рег. № 99-36/28.01.2011г. от административния орган е поискано предприемане на нужните действия за поправяне на техническата грешка. Предвид влязлото в сила решение № 2232/15.02.2013г. по дело 14066/2012г. на ВАС, издадената заповед за поправка на очевидна фактическа грешка е незаконосъобразна. ЗКИР не предвижда възможност сам административния орган да поправи допусната грешка при издаването на заповед за одобряване на кадастрална карта. Това е в правомощията на съда, от която възможност жалбоподателят, въпреки че е узнал за незаконосъобразността в срока за обжалване на административния акт, не се е възползвал. Не е налице и нарушение на материалния закон, който да води до порока нищожност. Актът е издаден на съществуващо правно основание, което съответства на първоначално одобряване на кадастрална карта.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли. При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноски не следва да му се присъждат. На основание чл. 143, ал. 3 АПК претендираните от заинтересованата страна И. Й. С. разноски следва да му се присъдят в доказан по делото размер – 500 лв. договорено и внесено възнаграждение за един адвокат. Същите следва да се възложат в тежест на жалбоподателя.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II–ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2, АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № РД-18-68 от 14.12.2010г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта и относно имот с идентификатор 68134.1945.113.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на И. Й. С. сумата от 500,00 лева (петстотин) деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: